

BẢN TIN THANH NIÊN

Diễn đàn của Đoàn Cơ sở Thư viện Quốc gia Việt Nam

Email: bantintn@nlv.gov.vn - thanhnientvqg@nlv.gov.vn

Số 25 - 2009

26/3

Chào mừng ngày Thành lập
Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh!

Hội thi “Thủ lĩnh Thanh niên giỏi - 2009”

Với chủ đề “**Tuổi Trẻ Bộ Văn hóa, Thể thao & Du lịch hành động vì cộng đồng và xây dựng cơ quan, đơn vị văn hóa**”, nhân kỷ niệm 78 năm ngày thành lập Đoàn TNCS Hồ Chí Minh, trong tháng 3/2009, Ban thường vụ Đoàn Bộ VH, TT & DL đã phát động Tháng Thanh niên năm 2009 với nhiều nội dung: Mít tinh kỷ niệm ngày thành lập Đoàn; Tổ chức hội thi “Thủ lĩnh thanh niên giỏi” và các hoạt động văn hóa, thể thao; Tổ chức gặp mặt các thể hệ cán bộ Đoàn bộ; Tổ chức thăm và tặng quà cho bộ đội biên phòng và đồng bào các dân tộc thiểu số... nhằm nâng cao nhận thức và khơi dậy niềm tự hào dân tộc, tự hào về truyền thống vẻ vang của Đảng, của Đoàn TNCS HCM trong mỗi đoàn viên, thanh niên; động viên đoàn viên, thanh niên thực hiện tốt nhiệm vụ chuyên môn được giao, góp phần xây dựng cơ quan, đơn vị vững mạnh.

Hội thi “Thủ lĩnh thanh niên giỏi” dành cho các cán bộ Đoàn trong các đơn vị trực thuộc chính là một hoạt động trọng tâm. BCH Đoàn CS TVQG đã cử đồng chí Phạm Thùy Dung tham gia vào hội thi này. Hội thi gồm 3 phần:

Các đoàn viên bình chọn Vịnh Hạ Long

- Phần thi kỹ năng công tác vận động quần chúng.
- Phần thi kỹ năng tổ chức các hoạt động tập thể và hoạt động cộng đồng.
- Phần thi thuyết trình.

1. Phần thi kỹ năng công tác vận động quần chúng:

Các thí sinh thể hiện khả năng vận động quần chúng bằng cách vận động đoàn viên, thanh niên và cán bộ của đơn vị mình, đơn vị bạn bầu chọn cho vịnh Hạ Long trở thành kỳ quan thiên

Đoàn TN làm lễ dâng hương Bác Hồ

nhiên thể giới theo www.new7wonders.com. Các bạn đoàn viên Thư viện Quốc gia Việt Nam đã nhiệt tình bầu chọn hưởng ứng phần thi này. Hăng hái lập mail. Nhanh tay mà cũng kỹ càng chọn lựa kỳ quan, dĩ nhiên Ha Long bay phải là số một rồi. Chúng ta đã có được kết quả bình chọn là 610 phiếu. So với các chi đoàn bạn, cũng là một con số đáng kể đấy.

2. Phần thi kỹ năng tổ chức các hoạt động tập thể và hoạt động cộng đồng:

Các đơn vị đã tham gia rất nhiệt tình và thể hiện được tinh thần làm việc nhóm vô cùng hiệu quả. Thư viện Quốc gia cùng các chi đoàn Bảo tàng Cách mạng, Nhà hát Nhạc vũ kịch VN, Nhà hát Múa rối TW, Cục Di sản Văn hóa VN đã dâng hương tại Khu căn cứ Đá Chông - K9, nơi Bác Hồ đã từng làm việc và yên nghỉ từ năm 1969 - 1975. Các đơn vị đã có buổi mít tinh và giao lưu vô cùng sôi nổi. Niềm vui và sự hào hứng vẫn còn đọng lại trong lòng mỗi đoàn viên tham gia.

ĐV Linh Giang - Lương Ninh khiến cả hội trường “say” trong “Giấc mơ Chapi”

Tiết mục rối cạn “Hồ thiên nga” của CĐ Nhà hát Múa rối TƯ vô cùng cuốn hút và ấn tượng. Tay ai mà đeo thê? ;)

Những bước nhảy điệu luyện hút hồn của các đoàn viên Nhà hát Nhạc vũ kịch VN

3. Phần thi thuyết trình

Các thí sinh sẽ thuyết trình về một chủ đề trong vòng 7 phút.

Mời các bạn đón đọc phần thi quan trọng này ở Bản tin Thanh niên số 26 nhé!

Những người thực hiện: Dung - Tuyết - Mạnh - Hùng

Đoàn viên của 5 Chi đoàn chụp ảnh lưu niệm tại Đá Chông ngày 20/3/2009

Bạn muốn hoạt động của Đoàn ta như thế nào?

(Phòng vấn một số đoàn viên của Đoàn CS TVQGVN)

Chuyên đề 26/3

- Ngày 26/03 là ngày thành lập đoàn mình thích đi pích ních ở đâu đó quanh Hà Nội. Nhưng không phải đi chơi thôi mà đi thăm một nơi nào đó cần xã hội quan tâm.
- Mong các đoàn viên cũ lôi kéo các đoàn viên mới nhiệt tình hơn vì đoàn viên mới còn ngại ngùng, nhút nhát.
- Rất mong các anh chị đoàn viên cũ giúp đỡ nhiệt tình về tổ chức gặp mặt đoàn viên mới nhiều hơn nữa. Tổ chức giao lưu giữa đoàn viên cũ và mới.
- Mong các hoạt động của Đoàn đều được phổ biến rộng (có thể trên 1 góc của Bản tin Thanh niên). Các đoàn viên cũ hướng dẫn nhiệt tình (giúp đỡ) đoàn viên mới.
- Tôi nhận thấy Đoàn ta là đoàn cơ sở vững mạnh, vì thế chúng ta nên tiếp tục củng cố để đoàn ta phát triển thành một khối đoàn kết nhất trí, luôn đi sâu đi sát nguyện vọng của từng đoàn viên.
- Vẫn giữ việc tổ chức sinh nhật mỗi tháng một lần cho các đoàn viên sinh nhật trong tháng đó
- Tăng cường việc giao lưu với các chi đoàn khác. Tổ chức các cuộc dã ngoại với tính chất hướng về cội nguồn hoặc có các cuộc thi tìm hiểu về lịch sử Việt Nam.
- Thông báo rộng rãi cho các đoàn viên biết các kế hoạch hoạt động của Đoàn, tránh tình trạng hiện nay có nhiều hoạt động mà đoàn viên không biết.
- Các đoàn viên khi tham gia các hoạt động của đoàn thể đạt được thành tích cao thì cần khen thưởng, động viên chúc mừng kịp thời.
- Các đồng chí trong Ban chấp hành đã làm tốt rồi nay phải làm tốt hơn và tốt hơn nữa.
- Các đồng chí trong BCH nên quan tâm hơn nữa đến nguyện vọng chính đáng của từng đoàn viên. Phát huy được tinh thần hăng say nhiệt huyết trong đoàn viên như các thế hệ đoàn viên đi trước.

- Mở rộng phạm vi hoạt động của Đoàn, tìm cách khuyến khích các đoàn viên tham gia tích cực vào các phong trào thúc đẩy hoạt động của Đoàn sao cho tất cả các đoàn viên đều được tham gia, coi việc đoàn như việc của chính mình. Như vậy hoạt động sẽ trở nên tích cực và có ý nghĩa hơn.

- Đoàn là một tổ chức của thanh niên, vì vậy mình muốn hoạt động Đoàn phải thực sự tươi trẻ, sôi động và có ý nghĩa. Theo mình nghĩ, và mình thích, các hoạt động Đoàn hướng về cội nguồn như tổ chức tham quan dã ngoại tìm hiểu văn hoá, lịch sử và các hoạt động từ thiện hướng về trẻ em, người già, người khó khăn, tàn tật. Ngoài ra hoạt động đoàn nên tham gia nhiệt tình vào các hoạt động mang tính chất xã hội như bảo vệ môi trường xanh sạch đẹp ngay từ cơ quan. Và một điều không thể thiếu đối với thanh niên chính là hoạt động thể thao. Đoàn nên tổ chức các hoạt động thể thao thường xuyên như cầu lông, bóng đá... Tuổi trẻ chỉ có một lần trong đời, tham gia hoạt động Đoàn chính là để mình sống có ý nghĩa hơn mỗi ngày.

- Phải gắn liền với hoạt động thực tiễn. Câu lạc bộ Tiếng Anh đã tổ chức thì phải phát triển tiếp. Ai cũng biết là cần giỏi tiếng Anh. Thế sao không thúc đẩy được sự hào hứng học tập ở đây nhỉ, các đoàn viên? Mà sao chỉ thấy chỉ đoàn ta đi giao lưu chỗ khác, chẳng thấy tự mình đăng cai, mời các chi đoàn khác đến giao lưu văn nghệ nhỉ?

- Quan điểm của tôi là hoạt động Đoàn không nhất thiết cần phải là cán bộ Đoàn. Làm cán bộ mà không nhiệt tình thì phong trào chỉ còn trên giấy. Còn đoàn viên mà không nhiệt tình thì cán bộ ôm hết việc mà làm. Có vẻ như ở ta còn phổ biến tình hình này lắm. Mọi hoạt động còn mang tính hình thức nhiều quá, thể hiện khiên cưỡng những chỉ đạo từ trên mà chẳng lòng ghép hay làm "mềm" đi cho phù hợp với tâm lý của đoàn viên.

Tôi đã khóc! Thật sự tôi đã khóc, tính tôi nó thể - mẹ hay mắng tôi theo giọng miền Trung:

Cha tỏ cái thẳng nhìn thì hàm hồ mà mu khóc...!

Tôi có thể khóc bất cứ lúc nào... Khi vui, khi buồn, cả khi không có cái gì để vui hay buồn. Chắc chắn các bạn biết tôi là ai, là thẳng đàn ông lý lợm đến mức nào, các bạn biết mà...

Thế mà tôi đã khóc! Mà vụ khóc này của tôi lại hết sức căng thẳng, bởi “tập đoàn” khiến cho những giọt nước mắt tôi tuôn rơi quá ư hùng hậu!?

Đầu tiên phải kể đến “bà” Ngân béo - “cô bé Maika” của tôi. Tôi hay ví hình ảnh chị như vậy, bởi chị rất giống với cô bé xinh xinh trong bộ phim truyền hình- Maika cô bé từ trên trời rơi xuống - mà tôi xem mê mẩn cách đây gần 20 năm. Đã bận rộn trăm công ngàn việc rồi thì chớ, chị còn “bày đặt” ra cái bản tin “Thanh niên Thư viện Quốc gia Việt Nam”... Thế chưa đủ! Cái nhỏ Khánh Linh khi ấy chân ướt, chân ráo mới về cơ quan cũng hòa vào làm “quân sư”. Rồi hai chị em tinh tinh, toán toán thế nào ấy... cho Bản tin TN trở thành như thế này đây: **MỘT MÓN ĂN TINH THẦN BỔ DƯỠNG KHÔNG THÊ THIÊU** của thanh niên TVQGVN, rồi sau này vọt một phát trở thành Bản tin tiêu biểu của thanh niên toàn Bộ VH,TT&DL - “buộc” phải tiếp tục phát triển thế mới ác ôn chứ.

Chà chà! Nói đến cú vọt này tôi mới thấy! Có phải thích vọt là vọt được đâu! Từ tia lửa muốn nhen lên thành ánh lửa, để giờ này trở thành nguồn sáng mênh mông... không thể nhờ nhờ chút nào. Tìm kiếm “nguyên liệu” để duy trì “sự cháy” không hề đơn giản! May mắn làm sao “Già làng” Khang (chúng tôi hay gọi chú Giám đốc Phạm Thế Khang như vậy, bởi từ bao giờ trong tâm khảm chúng tôi hình ảnh chú là...là vậy!) ủng hộ hết mình. “Già làng” tham gia viết bài rất khí thế, “Già làng” truyền tới toàn thể anh, chị, em thanh niên thông điệp về sự nuôi tiếc tuổi trẻ lúc xế chiều, (mặc dù tuổi trẻ của Già không đùa chút nào), để hôm nay khi còn là tuổi trẻ chúng ta phải biết làm gì.

Số một ra đời! Đương nhiên cái gì cũng phải bắt đầu từ con số một - như từ một bà chị béo “Maika” vậy! Lôi kéo thêm nàng Linh “đen” nữa là thành hai... Rồi trên trời ném xuống cô nàng

Phạm Thùy Dung, đất đá lại vỡ ra viên ngọc Phạm Xuân Hùng. Thật hạnh phúc cho những người đặt móng (Ý nói chị Ngân đó), tự hào thay cho nhà đầu tư (Ý nói “Già làng” đó... hi..hi), Bản tin TN bước sang một trang mới.

Còn nhớ những ngày đầu thuở sơ khai, cố lắm cũng chỉ ra được bản tin khoảng mười trang, hết chín mươi chín phần trăm là “anh suu” với “chị tập”- còn không phải không một phần trăm là thông tư với nghị định. Tóm lại nội dung đạt đến đỉnh cao của sự đơn điệu. Nhưng những người tâm

huyết với Bản tin làm sao lại chịu bó tay được. Những cuộc họp diễn ra, những ý kiến tranh thủ từ dư luận góp vào. Cô bé có đôi

mắt mơ màng Thùy Dung ngồi vào ghế “Tổng biên tập”- Kỳ nguyên mới ra đời.

Tuy nhiên “Kỳ nguyên” nào cũng có thời kỳ quá độ. Đây là thời kỳ tối quan trọng, là nền tảng cho bất kỳ sự phát triển nào, của bất kỳ lý tưởng, hay chủ nghĩa nào - nếu nền tảng vững chắc - chân lý đúng đắn, thì công cuộc dựng xây chỉ có thể thành công, nhưng nếu nền tảng lệch lạc, rồi rạc thì tất yếu tang thương là cầm chắc. Vấn đề ở đây là nền tảng thực sự vững chắc rồi, bởi ngay từ số một - ngay từ trang một “Già Làng” của chúng ta đã đứng ra khai bút mở hàng, mà nghe đâu “Già” mất tay lắm - “Già” đã đứng chủ hôn cho ai thì đừng có mơ gút-bai nhau nhé, vụ này xem như “Già Làng” cũng đứng ra chủ hôn vậy, một cuộc se duyên giữa những “Ngôi bút trẻ” khát khao học hỏi vươn lên với “Diễn đàn tri thức-văn hóa thanh niên” TVQG.

Đấy đấy! Nền tảng là như thế rồi, vậy làm sao để biến điều “có thể” trở thành “chắc chắn” và...là Bản tin TN TVQG của ngày hôm nay? Có người chỉ lối rồi thì cũng phải có người xông pha, dẹp gai, phá đá dọn đường! Cho hôm nay thênh thang, tít tắp một tương lai ngời sáng.

Cổ nhân có nói “Từ ngàn xưa, loạn thế xuất anh hùng...” quả thực đúng vậy! Đang lúc ngồn ngằng ấy người hùng đầu tiên xuất hiện! Có thơ đề như sau:

Không là “hàm én, mày ngài”
Không là “năm tấc” đo vai người hùng
Môi hồng một đóa như nhung
Tiên phong lĩnh ấn - Thùy Dung lên đàn.

Bản tin Thanh Niên
Lan man từ giọt nước mắt... vui
Linh Giang

Cơ sự từ đó mà ra, “cô em” không thể một mình gánh vác hết cái tơ duyên mà “bé Maika” mỗi lái, vun đắp, rồi “Già Làng” đứng ra làm chủ hôn được, chiến sự đang hồi gay go:

Bông đầu một kẻ “ngang tàng”
 Tên Hùng, họ Phạm vội vàng ra tay
 Đánh Đông dẹp Bắc thật hay
 Trang mục nào thiếu... viết ngay đủ bài!

Đâu dừng lại ở đây, thì ra thanh niên TVQG nhiều nhân tài kinh khủng, nghe nhé!:

Thanh Lương cô bé chân dài!
 Nàng Lê Minh Tuyết má hai đồng tiền
 Thu Trang gương mặt hiền hiền
 Bà cô ra bút...hết “miền” để đăng.

Có thêm một kẻ lãng xăng!

Sáng say, chiều xin...biết “thằng” nào không?

Còn chưa hết! Nghe nữa...nghe nữa!

Lê Đức Thắng...gã đàn ông

Tin học khô...giải một dòng hiểu ngay!

Doãn Anh Đức ký thẳng tay

Bà con “nhuận bút” mặt mày sáng trưng

Thanh Hà tung từng từng tung...!

Bản Tin “yêu” quá... không ung “chống lây”!

Chất lượng Bản Tin được nâng cao rõ rệt, những bài tường thuật về các sự kiện, những hoạt động của thanh niên TVQG nhanh chóng được đăng tải với nhiều văn phong, bút pháp khác nhau. Sự thực lúc đầu tôi lấy thí dụ Bản tin như là con đường, như là trận chiến là hơi ấu trĩ. Thật ra bản tin như là một vườn hoa, một vườn hoa lung linh, lộng lẫy, một vườn hoa mà hôm nay khi hương của nó làm ngây ngất lòng ta.

Xin chúng ta - thế hệ thanh niên TVQG ngày hôm nay, và xin các em thế hệ thanh niên TVQG của ngày mai, hay của những ngày mai nữa khi thừa hưởng vườn hoa ngan ngát này, hãy nhớ đến những người khai hoang, gieo hạt, uơm mầm.

Ngành nghề của chúng ta nghèo về vật chất lắm! Những Người đương thời ấy, chỉ để lại một tài sản duy nhất mà thôi, nhưng tài sản này còn cao quý gấp ngàn lần châu báu trên thế gian này hội lại, đó là tinh thần, hay nói sâu hơn đó là tấm lòng... Giải thích làm sao nhỉ!? Thôi thì mượn một câu hát của Trịnh Công Sơn vậy:

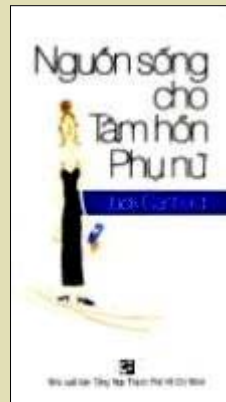
“Sống trên đời sống cần có một tấm lòng.

Để làm gì! Em biết không?”

Thôi tôi không viết nữa đâu bởi lại sắp... khóc rồi! Vì làm người hiểu Chân-Thiện-Mỹ mấy ai cảm lòng được trước những “kỳ quan”... như **Bản tin Thanh niên Thư viện Quốc gia** đây?

Nguồn sống cho phụ nữ

(Chicken soup for the woman's soul)

Nguồn sống cho phụ nữ/ Jack Canfield, Mark Victor Hansen, Jennifer Read Hawthorne...; Dịch: Bùi Thanh Châu... - Tp. Hồ Chí Minh : Nxb. Tp. Hồ Chí Minh, 2005. - 242tr. ; 20cm. **“Tất cả vẻ đẹp và những điều diệu kỳ trong cuộc sống được tạo nên là nhờ vào sức mạnh tình yêu của người phụ nữ.” (Maxim Gorki)**

Thế giới phụ nữ, một thế giới nhạy cảm, bí ẩn nhưng lại vô cùng dịu dàng, thân thương, là nơi khởi nguồn của tình yêu thương và lòng nhân hậu. Đó là những điều không thể thiếu trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta.

Có thể hàng ngày chúng cùng chuyện trò, tiếp xúc với những người phụ nữ - những người mẹ, người vợ, người chị, hay người hàng xóm của mình, nhưng không phải lúc nào chúng ta cũng có thể hiểu được họ. Đôi khi, những người phụ nữ sống, làm việc chung với chúng ta mỗi ngày không để lại ấn tượng gì sâu đậm. Nhưng khi xa rồi, ta mới có cảm giác thiếu vắng, trống trải và dường như có một điều gì đó đặc biệt, thiêng liêng và gần gũi biết chừng nào! Thật vậy, cuộc sống không ngừng vận động, người phụ nữ hiện đại lại gánh thêm nhiều trọng trách, áp lực về công việc, trách nhiệm gia đình lên đôi vai của mình. Nhưng vượt lên trên tất cả, người phụ nữ vẫn luôn là chính họ với một trái tim đôn hậu thủy chung, với thiên chức làm vợ, làm mẹ, luôn là **“ngọn lửa sưởi ấm gia đình”**. Một nửa của thế giới - những người phụ nữ chúng ta sinh ra chính là để viết nên những khúc nhạc tình yêu lãng mạn và cùng nhau chia sẻ, an ủi, xoa dịu tâm hồn của con người! Đó là điều tốt đẹp nhất trong cuộc sống của mình.

Từ kinh nghiệm sống của mình, những người phụ nữ đã viết những câu chuyện có thật, sâu sắc, bình dị, gần gũi và cảm động, đủ sức lay động trái tim và nâng đỡ tâm hồn mỗi chúng ta. Đọc sách, đọc những câu chuyện đó giúp tôi có thêm nguồn cảm hứng và sự cân bằng trong cuộc sống.

Hãy cảm nhận, chiêm nghiệm phép màu của tình yêu và nguồn cảm hứng, có thể nó sẽ chạm đến trái tim và lay động tâm hồn mỗi chúng ta.

Thúy Hằng

Bạn trong tôi là...

Chị Ngân - Nụ cười không tắt

Lòng tôi cảm thấy nhẹ nhõm hơn khi bước chân từ phòng Hành chính ra khuôn viên Thư viện đang lay rây mưa bụi. Mưa như còn muốn níu kéo lại những rộn rã của mùa xuân nên cứ nhiệt thành giăng từng giọt nước tròn trịa trên những nhánh đào đã trở quả non tơ mẫm mĩm. Bất giác muốn nói một điều gì đó thật vui với chị, nhưng chân đã bước gần về khu nhà H.

Còn nhớ, lần đầu gặp chị ở Thư viện là năm 2004. Cũng là một ngày tháng 3 trời hơi lạnh lạnh. Lúc đó còn nhiều ngỡ ngàng và xa lạ với nơi này, nên cứ ngồi nép vào ghế để nghe chị phổ biến một số điều cần thiết cho cán bộ mới nhận việc... Tháng ngày trôi nhanh trên những hàng cau thẳng tắp, trên những bãi cỏ xanh mượt mà, trên những chiếc lá bàng non... Đã 5 năm được làm việc nơi đây. Ngày ngày đều đặn gặp chị, tuy không nói được nhiều điều như trong ý nghĩ nhưng cũng không còn đâu cảm giác ngại ngùng, e sợ nữa. Chẳng phải bởi tôi đã dạn dày lên, mà bởi chính chị đã tạo cho tôi một cảm giác gần gũi và tin cậy, không vương chút màu mè, khách sáo.

Hồi đầu, khi tôi chân ướt chân ráo vào làm việc và sinh hoạt Đoàn tại Thư viện, chị là một Phó Bí thư Đoàn năng nổ. Trong tất cả mọi hoạt động thanh niên đều thấy chị có mặt. Luôn bận rộn. Tay làm. Miệng nói. Mũi cười rộng rãi. Mái tóc ngắn đu đưa. Tôi cũng cảm thấy yên tâm hơn khi tham gia hoạt động nhờ có sự động viên, khích lệ của chị. Chị chính là người đưa ra ý tưởng ra đời Bản tin TN để đoàn viên có diễn đàn mà trình bày quan điểm, suy nghĩ của mình trên đó.

Cho đến giờ, khi Bản tin đã có phần cứng cáp hơn, thì bên cạnh nó vẫn luôn có sự quan tâm dõi theo của chị. Nào thì họp cộng tác viên, rồi xin kinh phí cho Bản tin. Nào thì viết bài, rồi nhắc nhở đoàn viên viết lách. Chị vẫn đều đặn âm thầm bên chúng tôi như thế! Có lẽ chị thấy thất vọng vì lúc nào cũng phải đẩy thì chúng tôi mới chịu nhúc nhích. Chị luôn bảo, thanh niên cần phải nhanh nhẹn, năng động, tự chủ hơn nữa chứ không thể như người già chậm chạp đã moi gỏi chùn chân. Nhìn chị làm việc, những người trẻ chúng tôi thấy xấu hổ vì còn thua xa chị về lòng nhiệt huyết và trách nhiệm. Ở chị, chúng tôi học được một điều chính là sự nhiệt

tình trọn vẹn với những việc mình đảm nhiệm. Chị không hay nói lời to tát, mọi chuyện hình như vào tay chị đều trở nên nhẹ nhàng, dễ dàng hơn. Niềm lạc quan trong chị đã được cài đặt sẵn tự bao giờ. Dù thanh niên chúng tôi vẫn hay gọi đùa chị là “chị Ngân béo”, nhưng chị chẳng lấy đó làm phiền lòng. Có lẽ bởi chị biết đó là nickname thể hiện sự gần gũi, thân thương và yêu quý của tụi trẻ lắm lời dành cho chị.

Để có được những bức ảnh trong Bản tin số này, tôi đã phải thuyết phục chị mãi. Không ngờ với công việc chị mạnh mẽ, quyết đoán thế mà trong vấn đề chụp ảnh chị lại e ngại nhường này. Lúc ngắm chị qua khuôn ống kính máy ảnh, tôi có một cảm giác vui vui lạ. Nhìn qua tiêu cự mờ tỏ, thấy ánh mắt chị nheo nheo, miệng cười chụm chím, tay chân lỏng ngóng như một em bé 13, khác hẳn với chị Ngân thường ngày ngập đầu với công văn, quyết định, phân công công việc, điều hành hội họp... Lúc máy ảnh kêu tách thu hình chị vào ống kính, chị cười ngại ngùng chẳng biết phải “diễn” sao cho đạt, cho duyên. Chẳng may có ai đi qua trên vai câu là chị lại ngượng chín cả mặt, tay hươu hươu lên bảo “không phải, không phải đâu”. Hình ảnh đó nhắc cho tôi nhớ chị cũng là một người phụ nữ mềm mại, dịu dàng, yếu đuối lắm sau lớp vỏ cứng cáp bận bịu trăm công nghìn việc của một Trưởng phòng Tổ chức, của một Chủ tịch Công đoàn và của một người mẹ hai con.

Ấn tượng nổi bật nhất của chị chính là nụ cười trăm hoa đua nở. Dù công việc có lu bù tới đâu tôi vẫn thấy nụ cười nở trên môi chị. Một nụ cười sáng

khoái dường như không chút lo âu. Nụ cười tỏa nắng xua đi những căng thẳng bộn bề. Khi chị cười, tia mắt chị ánh lên niềm vui thơ trẻ. Đôi môi như một cánh hoa hàm tiếu đón mặt trời. Chị cười thành tiếng, không thắm thì e lệ mà cứ tự nhiên như những đợt sóng trào trên biển sớm mùa thu. Làn da trắng mịn, rất ít phấn kem. Mái tóc hung hung đỏ xoắn bồng bênh nghiêng nghiêng bên khung cửa sổ nhìn ra khóm dâm bụt rực rỡ.

Thư viện lại trôi đi trong nhịp sống từng ngày êm đềm - rộn rã. Và trong không gian quen thuộc đó, không bao giờ có thể thiếu nụ cười của chị. Cứ mãi vậy nhé, Chị Ngân!

T.D

Lên với Bảo Lâm

Công trình thanh niên

Kỷ niệm 50 năm ngày truyền thống Bộ đội Biên phòng (3/3/1959 - 3/3/2009), ngày 3/3/2009 Đoàn thanh niên Thư viện Quốc gia Việt Nam đã có chuyến thăm và tặng sách báo cho các chiến sĩ của đơn vị Biên phòng Bảo Lâm - tỉnh Lạng Sơn. Mặc dù trời mưa, đường đi rất trơn nhưng với tinh thần của tuổi trẻ, các đoàn viên thanh niên của Thư viện Quốc gia đã không quản khó khăn đến với các chiến sĩ với mong muốn được quan tâm, chia sẻ. Quà tặng cho các chiến sĩ là 5 thùng sách báo, đây là một món quà tinh thần rất ý nghĩa giúp cho các chiến sĩ mở mang kiến thức, thư giãn những lúc rảnh rỗi, vơi bớt đi nỗi nhớ nhà.

Bảo Quản

Một công việc thú vị

Tôi vào làm tại Thư viện Quốc gia cũng đã được gần 10 tháng. Nghĩ lại thời gian trôi nhanh thật. Khi còn là sinh viên tôi vẫn là bạn đọc tại Thư viện. Nhưng cảm giác của một cán bộ mới thì khác xa cảm giác của bạn đọc. Hôm ấy tất cả những nhân viên mới vào cùng đợt với tôi đều hỏi hộp chờ chị Ngân phân công công tác. Và tôi và chị Ngọc đã được phân công vào phòng Bảo Quản. Chị Ngân dẫn 2 chị em tôi tới gặp cô Tâm. Cô đã giới thiệu cho chúng tôi tất cả các kho sách trong phạm vi quản lý của phòng. Tôi vô cùng ngỡ ngàng với một khối lượng sách khổng lồ như vậy.

Tôi cảm thấy mình không thể nhớ nổi 5 tầng kho. Tôi sắm cho mình một cuốn sổ nhỏ ghi ký hiệu và nội dung sách từng tầng. Công việc của tôi là lấy sách phục vụ bạn đọc. Sau một tuần làm việc, với sự chỉ bảo tận tình của cô Tâm và mọi người trong phòng tôi đã nhớ được mỗi một quyển sách ký hiệu như vậy thì ở tầng kho nào. Làm được một thời gian tôi được phân công chuyển xuống làm tại bộ phận phục chế. Tôi thật sự cảm thấy lo lắng vì tất cả những thiết bị máy móc hoàn toàn mới mẻ với tôi, tôi chưa hề biết và nhìn thấy bao giờ. Nào là máy hút khí độc, máy khử axit, máy leafcasting, máy ép nóng, máy scan, máy chụp vi phim... Bộ dụng cụ làm việc của các chị cũng thật đặc biệt. Những chiếc nhíp nhỏ, những con dao nhỏ, những chiếc kéo nhỏ, tất cả mọi thứ đều rất nhỏ xinh. Nhìn các chị đang làm việc cặm cụi với từng trang sách, vá từng chỗ rách, tẩy từng vết bẩn tôi mới hiểu ra rằng việc phục chế lại những quyển sách rách nát khó khăn đến mức nào. Một công việc đòi hỏi sự tỉ mỉ và kiên nhẫn.

Trong thời gian đi học tôi chỉ nghĩ đơn giản Bảo quản là chống mối mọt, bụi bẩn. Còn nay thì tôi đã công việc bảo quản sách giống như công việc của một bác sỹ. Bác sỹ phòng và chữa bệnh cho bệnh nhân thì ở đây người làm bảo quản cũng chính là phòng và chữa bệnh cho từng quyển sách. Để vá một

tờ giấy dó cũng phải lựa chọn miếng vá sao cho phù hợp về màu và chất liệu. Việc chọn mua giấy dó cũng thật kỹ lưỡng và phải đạt tiêu chuẩn về độ kiềm cao. Hồ cũng không phải là hồ bình thường mà phải có chế độ lựa chọn đặc biệt. Điều làm tôi bất ngờ nhất chính là chiếc máy leafcasting. Bột giấy được xay ra và khi làm các công đoạn với máy thì những chỗ rách của các tờ giấy đã được bột giấy lấp đầy. Vậy là một tài liệu rách đã trở nên nguyên vẹn. Tài liệu đã được phục chế thì tiếp đến công việc số hóa. Tôi được tham gia vào quy trình này.

Ngày nay với công nghệ hiện đại, một phần công việc của bảo quản là chuyển tài liệu từ dạng giấy sang dạng số. Mặc dù chưa bao giờ được tiếp xúc với các máy scan nhưng được sự chỉ bảo tận tình của các chị trong phòng tôi đã dần làm quen với công việc của mình. Khâu cuối cùng trong chuỗi bảo quản sách là đóng sách. Việc đóng sách cũng không hề đơn giản. Để có 1 quyển sách đẹp cần chuẩn bị từ khâu chọn da, bọc bìa rồi khâu từng tay sách mới ra được một quyển sách như ý. Vậy là bước vào thực tế, mọi sự ngạc nhiên thú vị đều đã hiện ra trước mắt. Tôi cảm thấy kiến thức của mình về bảo quản còn quá ít ỏi và cũng tự hào nhận thấy được vai trò của bảo quản tài liệu là vô cùng quang trọng trong các thư viện cũng như nhiều ngành nghề khác.

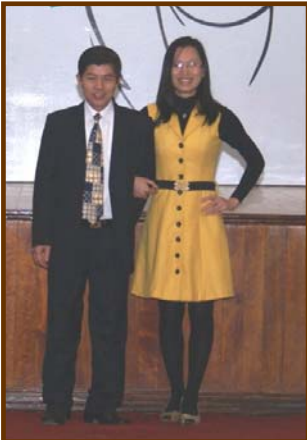
Thời gian qua đi không thể quay trở lại, nhưng những gì mà thế hệ trước để lại cho chúng ta qua những trang sách thì có thể tái hiện lại quá khứ. Tôi là người nâng niu quá khứ, có gì may mắn hơn!

Ngọc Anh

Thời trang công sở
Lịch sự từng
centimet

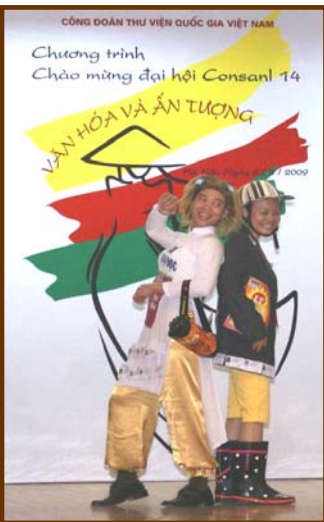

“Văn hóa và Ấn tượng” là chủ đề của cuộc thi thời trang diễn ra ngày 6-3-2009 do Công đoàn Thư viện Quốc gia Việt Nam phát động chào mừng Quốc tế Phụ nữ 8-3, chào mừng Consal 14 và cũng là hoạt động hưởng ứng phong trào thi đua Văn hóa công sở của Bộ văn hóa thể thao và du lịch, chương trình đã diễn ra vô cùng sôi động với hai nội dung chính là: Thi Thời trang công sở và Thời trang ấn tượng do các tổ công đoàn tự thiết kế.

**Thời trang
ấn tượng**
**Cười tưng
mĩm**

Mỗi phần thi gồm 12 tiết mục. Từ những bộ trang phục thường ngày được các cán bộ Thư viện lựa chọn để biểu diễn đã thể hiện rất rõ phong cách ăn mặc hết sức trang nhã, hài hòa và lịch sự của cán bộ Thư viện Quốc gia, qua đó góp phần định hướng rõ nét hơn phong cách thời trang công sở của cán bộ nhân viên, xây dựng môi trường công sở văn hóa...Phần thi thời trang ấn tượng cũng đã để lại những ấn tượng khó quên. Từ những vật dụng hàng ngày như sách, báo, bao bì, phiếu yêu cầu... các cán bộ thư viện đã thiết kế nên những bộ thời trang ấn tượng mang phong cách Thư viện khó phai mờ.

Các đoàn viên thanh niên của chi đoàn TN Thư viện Quốc gia là một lực lượng “siêu mẫu” sáng giá và tích cực của hội thi. Và đặc biệt hơn nữa là những cán bộ thư viện lần đầu tiên đứng trên sàn “catwalk” nhưng đã biểu diễn như những người mẫu chuyên nghiệp.

Minh Tuyết

**Chương trình
Chào mừng 8/3
và tiến tới Đại
hội CONSAL do
Công đoàn
TVQG tổ chức**

Công trình thanh niên

**Một cuốn sách
Một chiếc áo
Vạn niềm vui!**

Hưởng ứng Tháng thanh niên theo tinh thần chỉ đạo của Đoàn khối các cơ quan Trung ương và phát động phong trào mỗi cơ sở đoàn đảm nhận một công trình phần việc thanh niên trong tháng,

đoàn thanh niên Thư viện quốc gia đã phát động đợt quyên góp **“Một cuốn sách, một chiếc áo - vạn niềm vui”** nhằm quyên góp sách vở, quần áo cho trẻ em bị nhiễm chất độc màu da cam tại Làng Hữu Nghị (Vân Canh - Xuân Phương - Từ Liêm - Hà Nội), thể hiện sự quan tâm chia sẻ với những mảnh đời bất hạnh, giúp các em mở mang kiến thức và nuôi dưỡng ước mơ vào cuộc sống. Đối tượng quyên góp gồm tất cả các đoàn viên thanh niên, công đoàn viên và độc giả của Thư viện Quốc gia. Đợt quyên góp được bắt đầu từ ngày 10/3 cho đến hết ngày 30/3/2009. Rất vui mừng là ngay trong tuần đầu tiên của đợt quyên góp đã có rất nhiều bạn đọc hưởng ứng, có rất nhiều túi quần áo mới, cũ và rất nhiều sách báo được bạn đọc đem đến và để vào thùng quyên góp. Có những bạn đọc ở xa không thể đến Thư viện, Đoàn thanh niên Thư viện Quốc gia đã đến tận nhà để tiếp nhận lòng hảo tâm như vậy nữa. Mong rằng những đợt quyên góp sau của chúng ta sẽ còn thu hút được nhiều tấm lòng vì cộng đồng hơn nữa.

Minh Tuyết

Gương mặt đoàn viên mới

22222! Tên mình là Nguyễn Thị Ngọc Anh, sinh ngày 29/12/1985 ngày áp chót của năm sít nữa thì mình được nhỏ hơn 1 tuổi hehe....

Mình sinh ra ở Bắc Ninh quê hương quan họ mượt mà, tha thiết vậy mà mình lại không biết hát (hic.hic...).

Mình thích nghe nhạc trong lúc làm việc nhà, thích màu xanh da trời, màu hồng, thích hoa ly. Mình bắt đầu vào làm tại Thư viện quốc gia ngày 6/5/2008.

Mình rất vui vì đã trở thành 1 thành viên của tập thể đoàn thanh niên thư viện Quốc gia.

Còn tớ là Phạm Thị Thu Thủy. Tớ chào mặt trời vào ngày 05 tháng 01 năm 1982. Tớ ấy à, thích đọc sách, thích nấu nướng và thêm cả vụ du lịch nữa. Tóm lại là những vấn đề liên quan đến sách báo, ăn uống và du lịch là tớ mê tí mù.

Tớ từng là cán bộ Đoàn thời sinh viên đấy nhé! Cũng oanh liệt lắm! Dần dần các bạn sẽ thấy, tớ cũng nhộn ra phết. Không ít nói như mọi người tưởng đâu. He he... Tớ hiện đang cư ngụ ở phòng Lưu chiều bà con nhé!

Nơi tôi đến là Ấn Độ

Phần 7: Lớp sáng

Đi học lớp buổi sáng. Cuồng cà kê. Vì toàn thức đêm xem phim HBO với Cinemax. Sao mà dạo sang Ấn, toàn xem được phim hay, toàn những Nicolas Cage với Angelina Jolie sắm vai chính. Dậy muộn và vội vàng chạy qua 2 dãy phố tới cantine, chạy qua những cửa hàng còn chưa tỉnh giấc, chạy qua những đồng rác mới được gom lại vào sáng sớm, đương âm ỉ cháy và suy ngẫm về một ngày mới. Hót hải chìa cái thẻ ăn, khua vội vào đĩa 2 lát bánh mì, thường ngoạn thật nhanh cốc trà sữa Ấn Độ tự pha, kết thúc bữa sáng bằng cái liếm mép và vọt qua cửa cantine để vừa đi vừa chạy đến bus stop cách đó khoảng 200m. Đến lớp gặp Chandni nào.

Trên xe bus, ở lớp buổi sáng này, các bạn học chủ yếu đến từ Afghanistan. Trong chính sách đối ngoại của mình, Ấn Độ muốn giúp đỡ cho đất nước đang nhiều khó khăn này. Có bạn bảo tôi, có đến 2.000 đồng hương đến từ đất nước ngã tư đường của nơi nhiều nền văn minh Ấn-Âu tương tác, đang nhận được học bổng từ chính phủ Manmohan Singh. Nhiều bạn quá, lại thêm khả năng giao tiếp tiếng Anh của cả hai đều yếu kém nên phải 2-3 tuần sau, tôi mới có thể gắn được các khuôn mặt với các cái tên khá là... Hồi giáo: Arif Hushang, Ahmah Shah Amid, Sharif,... Kể ra bị "quảng" vào môi trường không... tiếng Việt, tôi lại đâm ra... tự tin nói tiếng Anh. Nếu đi cùng với mọi người thì tôi vẫn gọi đùa Tar là my teacher còn ở lớp này, tôi có thể "tranh luận" tiếng Anh ngang ngửa với Sal, thậm chí là người truyền đạt và hướng dẫn bài giảng của Chandni cho Batyz. Có điều, nhiều khi nghe tiếng Anh kém quá, tôi không hiểu cô giáo của tôi cười đùa gì với những người Aghan giỏi tiếng Anh ở bàn đầu. Và tôi cứ ngỡ Chandni đã dùng tiếng Hindi để nói chuyện. Điều đó gây ra một "xi-căng-đan" cho tôi.

Chả là vì Chandni mong muốn tạo cho mọi người một không khí thoải

mái và muốn mọi người cùng tiến bộ. Chandni yêu cầu chỉ nói tiếng Anh trong lớp, sẵn sàng giảng giải cho đến khi người cuối cùng của cái lớp kém hơn lớp còn lại hiểu rõ. Tất nhiên không phải lúc nào cô giáo hỏi, mọi người cũng "thật thà" trả lời không hiểu. Có khi quay ngang quay ngửa hỏi nhau cho dễ, đặc biệt là mấy người Afghan. Thế là mấy người cuối lớp hỏi vọng lên bàn đầu. Rồi cô giáo cũng "hùa" vào. Tôi thấy bực mình vì rõ ràng những người không phải đến từ Afghanistan chẳng biết họ đang nói gì, cũng thực sự chả thích bị ghép vào lớp đến 20 người đến từ cùng một nước, cùng một đơn vị công tác, mà lại khác biệt về văn hóa, ngôn ngữ như vậy.

Khi biết tôi không thoải mái, Chandni đã gọi tôi ra ngoài nói chuyện riêng. Thật cởi mở và thẳng thắn. Có điều sau đó, người Afghan ... sợ tôi. Họ nhắc nhở nhau speaking English. Và mỗi khi lỡ lời vì trao đổi hăng say hay bí từ, họ lại len len nhìn về phía tôi. Cũng buồn cười thật. Tôi cũng chỉ muốn không khí trong lớp vui và mọi người trong lớp tôn trọng nhau thôi. Đừng cô lập ai cả mà hãy cùng nhau chia sẻ những niềm vui ở cái lớp quốc tế này. Để rồi khi chia tay nhau, mọi người vẫn nhớ về nhau. Để khi nhìn thấy nhau trên mạng, dù có cách xa cả ngàn cây số vẫn có thể mỉm cười với nhau mà chào hỏi "How are you?".

Bisocxanh

Tiếng Anh
trong Thư viện

CONSAL XIV - LET' S GO!

Towards Dynamic Libraries and Information Services in Southeast Asian Countries	Hướng tới sự năng động của Thư viện và Trung tâm thông tin ở các nước Đông Nam Á”
TOPICS	Các nhóm chủ đề
<p>1. Library education (for staffs and users):</p> <ul style="list-style-type: none"> - Towards information literate communities: educating and marketing programmes to end users. - Training creative and innovative library professionals - Literacy and Reading - Information literacy with academic and research libraries 	<p>Đào tạo:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Hướng tới các cộng đồng biết sử dụng thông tin: các chương trình giáo dục và tiếp thị cho người sử dụng. - Đào tạo cán bộ ngành thư viện tiên tiến và sáng tạo - Kiến thức thông tin với việc đọc - Kỹ năng thông tin với các thư viện trường học và thư viện nghiên cứu
<p>2. Services:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Library services in rural areas - Mobile library services - Promoting a reading culture - Library services for people with disabilities - School libraries and resource centers - Reference and Information services 	<p>Dịch vụ:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Dịch vụ thư viện vùng nông thôn - Dịch vụ thư viện lưu động - Thúc đẩy văn hóa đọc - Dịch vụ thư viện cho người khuyết tật - Các thư viện trường học và trung tâm học liệu - Các dịch vụ thông tin tra cứu
<p>3. Emerging Technology:</p> <ul style="list-style-type: none"> - The internet - challenges and opportunities for Southeast Asian libraries - Web 2.0 and libraries - Development of libraries and information services in the digital age - Value-added library services 	<p>Công nghệ hiện hành:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Internet - thách thức và cơ hội cho các thư viện Đông Nam Á - Web 2.0 và Thư viện - Chuyển đổi thư viện và trung tâm thông tin trong thời đại số - Các dịch vụ thư viện tạo giá trị gia tăng
<p>4. Management and marketing:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Valuing library services - Human Resource Management - Resources sharing and networking - Collaboration across boundaries - Preservation and Conservation - Crisis management - Collection development 	<p>Quản lý và tiếp thị:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Đánh giá các dịch vụ thư viện - Quản trị nguồn nhân lực - Chia sẻ nguồn thông tin và hoạt động mạng lưới thư viện - Hợp tác giữa các quốc gia - Bảo quản và bảo tồn vốn tài liệu - Quản lý khủng hoảng - Phát triển bộ sưu tập
<p>5. Library associations/ professions:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strengthening of CONSAL organization - Management of Library Associations 	<p>Hiệp hội nghề nghiệp:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Củng cố Tổ chức CONSAL - Quản lý các Hội Thư viện

Phụ trách chuyên mục: Speaker

Công việc của tôi

Chúng tôi đang làm

CONSAL

Mai Linh

CONSAL XIV: 20-23 tháng 4 năm 2009.

Và bây giờ: 12 tháng 3 năm 2009.

Còn 38 ngày nữaaaaaaaa.

Thời gian này, ở phòng Đối ngoại, bao trùm bầu không khí khẩn trương và có phần... hơi căng thẳng. Chúng tôi đang bị guồng quay CONSAL và sức ép về thời gian cuốn đi mãi miết. Mỗi ngày làm việc đều được bắt đầu bằng CONSAL và kết thúc cũng bằng những hoạt động liên quan đến CONSAL. Mọi câu chuyện đều hướng về CONSAL. Các chương trình kế hoạch đều tập trung cho CONSAL. Tất cả là vì CONSAL.

Như mọi khi, Oliver khăng khiu vẫn là người đến sớm nhất và về muộn nhất phòng nhưng dường như dáng đi có phần vội vã hơn, tất bật hơn, khuôn mặt như hằn sâu thêm những nếp lo lắng và ánh mắt nhiều khi trông thực sự mệt mỏi. Tôi tự hỏi không biết một ngày Oliver dành bao nhiêu thời gian cho ăn, ngủ, nghỉ ngơi khi mà sáng đến tôi đã thấy cô nàng ngồi trước máy tính, trưa ăn cơm xong lại “cắm” mặt vào máy tính và đến 6-7h tối phòng Đối ngoại vẫn sáng đèn vì nàng vẫn còn múa tay trên bàn phím?! Rồi thứ bảy, nàng ta đều đặn phóng xe đến cơ quan. Có lẽ, ngoài sếp, nàng chính là người đang thực hiện khẩu hiệu “Ăn CONSAL, ngủ CONSAL” một cách nghiêm chỉnh và hăng say nhất.

Chị Giang xinh tươi lúc nào cũng sợ gây thì dạo này không còn làm các em giật mình hay chết lặng vì một tiếng hét kinh hoàng hay giọng “opera” cao vút đến chói tai nữa. Chị đang ngập chìm trong những thủ tục hành chính phức tạp, miên man trong những cuộc điện thoại liên hệ và lao đi như con thoi dệt khung cửi từ Bộ này sang Bộ khác. Chị đang giữ kỉ lục lượn lờ ngoài đường nhiều nhất và được gặp gỡ các quan chức trên bộ

nhiều nhất của phòng Đối ngoại.

Còn tôi, cũng đã quen với cái việc 4 rưỡi vẫn yên vị tại chỗ chứ không theo kiểu nháp nhôm thu dọn đồ đạc ra về như hồi còn ở phòng Bổ sung. Với 5 tháng làm CONSAL, tôi đã trải qua những cảm xúc rất khác biệt. Lúc đầu là lo lắng, hồi hộp bởi phải bắt tay vào một công việc hoàn toàn mới, môi trường mới. Rồi đến hào hứng, tích cực. Là khi đã nắm được công việc, xây dựng được đường đi nước bước để hoàn thành nhiệm vụ. Rồi cảm giác bội thực, ngán ngẩm khi mà công việc bủa vây và mình thì như một cái máy hoạt động hết công suất vẫn không kịp hoàn thành.

Những nỗi sợ tưởng chừng như kì quặc lại đang len lỏi vào phòng. Sợ phải nghe điện thoại. Nghe tiếng sếp là bắt đầu tim đập nhanh. Sợ những ngày từ sáng đến tối chỉ có mỗi việc ngồi trả lời thư đến mỗi tay mà vẫn không hết. Sợ câu nói “Còn...ngày nữa là đến CONSAL”.

Và NGÁN. Ngán CONSAL. Ngán những bài thuyết trình dài dằng dặc được gửi đến chậm. Ngán cung cách làm việc kiểu Đông Nam Á, thư đi đợi mãi chẳng có hồi âm. Ngán những câu hỏi, những yêu cầu đề nghị đến vô lý của các bạn nước ngoài yêu quý.

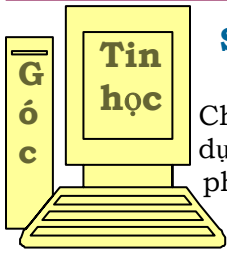
Thế nhưng, công việc vẫn là công việc. Chúng tôi vẫn đang cần mẫn làm việc: trả lời email, dịch các bài thuyết trình, thu thập tài liệu cho hội nghị, tham gia các khâu chuẩn bị cho CONSAL... Sợ và ngán xen lẫn giữa những tiếng thở phào nhẹ nhõm mỗi khi một công đoạn, một nhiệm vụ CONSAL được hoàn thành.

Sắp đến CONSAL rồi.

Mai là còn 37 ngày nữaaaaaaaa!

Sử dụng phông chữ khi viết

Chúng tôi xin giới thiệu về cách sử dụng của 2 phần mềm gõ Tiếng Việt phổ biến nhất trên máy tính hiện tại là Vietkey và Unikey.

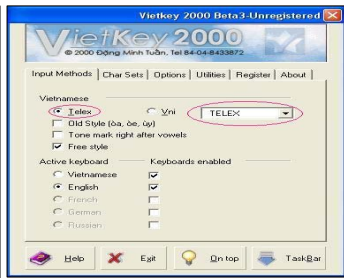
Sự giống nhau cơ bản của 2 phần mềm này đều là phần mềm viết để làm bộ gõ cho máy tính, tính năng sử dụng của cả hai phần mềm như nhau. Khác biệt ở chỗ: Vietkey là phần mềm có bản quyền (dù rằng những phiên bản các bạn thường dùng là những bản crack), Unikey là phần mềm mở, miễn phí, dễ sử dụng và được khuyến khích dùng phổ thông hơn Vietkey.

Cách sử dụng

* Vietkey:

Hình 1

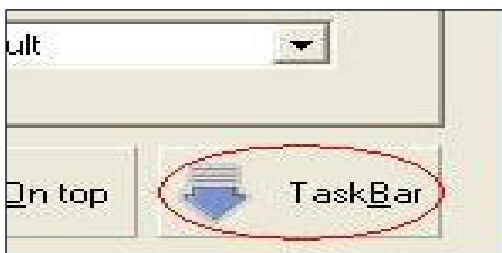
Hình 2

- Bật thẻ **Input Methods** đầu tiên trong bảng lên. Để gõ được tiếng Việt có dấu có nhiều cách lựa chọn, nhưng phổ biến nhất là 2 kiểu: Telex, và Vni. **Ta chọn Telex** (Hình 1).

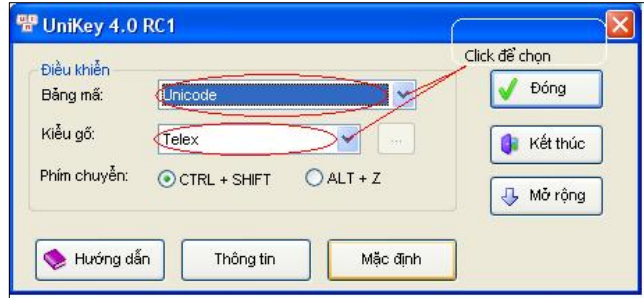
- Tiếp sang thẻ thứ hai là **Char Sets**, dành cho việc chọn bảng mã. Hiện tại có một số bảng mã phổ biến nhất đó là Unicode Tổ hợp, TCVN3-ABC, Vni Windows, ...

Bảng Unicode: Các phông chữ phổ biến là Arial, Tahoma, Verdan... TCVN3-VN: Các phông chữ thường bắt đầu với .VNarial, .VnTime... Bảng mã Vni thì thường được dùng để viết các kiểu chữ bay lượn như Thư pháp, thường được dùng cho các nhà thiết kế (Hình 2).

Sau khi thực hiện các thao tác chọn Kiểu gõ và Bảng mã thì chúng ta bắt đầu sử dụng bằng cách click chuột vào nút TaskBar và thấy biểu tượng Vietkey có chữ V hoặc E trên thanh công cụ (Hình bên)

* Unikey:

Khi hộp thoại hiện ra, có hai lựa chọn cơ bản cho chúng ta chọn là Bảng mã và Kiểu gõ, chỉ cần click chuột vào mũi tên của 2 mục đó ta sẽ có những lựa chọn cho mình về cách gõ và phông chữ.

* Vietkey và Unikey:

- Phím tắt để chuyển phông chữ khi gõ Tiếng Việt có dấu và không dấu (mặc định):

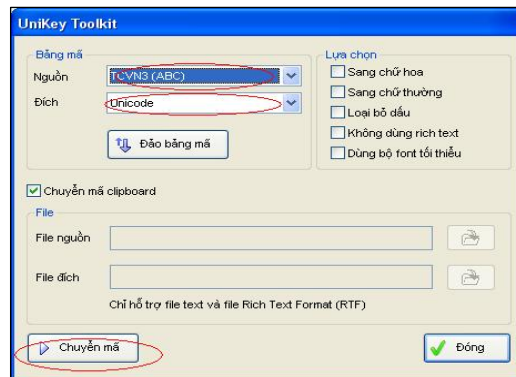
+ Với Vietkey: ấn tổ hợp phím Alt - Z

+ Với Unikey: ấn tổ hợp phím Shift - Ctrl

Một lưu ý cơ bản trong khi sử dụng Vietkey và Unikey là chúng ta không nên bật cả 2 chương trình này một lúc. Nếu đã nhớ bật mà không muốn tắt thì ta nên để 1 trong 2 chương trình ở chế độ gõ chữ không có dấu.

* Chuyển đổi mã font bằng Unikey:

Với Unikey, bạn mở Unikey và văn bản lên. Trong văn bản, nhấn Ctrl + A (chọn tất cả đoạn văn bản cần chuyển) để tô chọn hết văn bản hoặc bạn dùng chuột quét chọn vùng văn bản muốn chuyển mã rồi bấm Ctrl + C (thao tác copy), sau đó bấm Ctrl + Shift + F6 (Hiện thị hộp thoại Unikey Toolkit - hộp chuyển đổi bảng mã). Trong pop-up hiện ra, dòng "Bảng mã", mục "Nguồn"- bạn chọn loại font gốc của văn bản và mục "Đích"- bạn chọn dạng font muốn chuyển thành, và bạn nên chọn là Unicode. Sau đó, bạn nhấn nút "Chuyển mã" và quay lại văn bản kia, nhấn Ctrl + V > Ctrl + S là xong (hình dưới).

Người phụ trách:
Lương Ninh

**Tháng 3 - Lộc biếc chồi non
Nở bừng trên từng con phố
Mưa xuân đọng trên lá cỏ
Giống như một dấu lặng tròn**

**Tháng 3 - em xinh tươi hơn
Dịu dàng bên anh sánh bước
Đất trời đã sang trang mới
Chúng mình - đẹp mãi tháng 3**

(Huệ Chi tặng Tháng "cố")

**Mùa
lúa
đôi**

Đi chợ đầu xuân

Vào một ngày đầu xuân, tôi cùng cả phòng đi du ngoạn một nơi, có thể không xa lạ với những người dân Bắc Ninh như tôi, nhưng lại xa lạ với nhiều người - chợ Ninh Hiệp.

Chợ Ninh Hiệp cách 31 - Tràng Thi khoảng 16 km. Này nhé, bạn cứ theo trục đường Hà Nội - Bắc Ninh, đi qua thị trấn Yên Viên rồi rẽ vào đường Ninh Hiệp. Hôm ấy, sau một khoảng gần tiếng đồng hồ “đánh bóng mặt đường”, chúng tôi “đổ bộ” vào chợ lúc 13h30. Đến nơi gửi xe, tôi đã thấy ngập tràn vải là vải. Đủ các loại. Vải quần, vải áo đủ các loại màu, vải kiện, vải tấm, vải miếng đều có hết. Tôi không biết có đúng không nhưng có một người dân tại làng Ninh Hiệp đã nói vui rằng nếu đem vải ở đây vá lại thành một tấm phông, thì tấm phông ấy có thể che kín cả bầu trời tỉnh Bắc Ninh. Mọi người bắt đầu hồ hởi mua sắm. Chị Huyền sành chọn vải nhất nên ai cũng hỏi “Huyền ơi vải này thế nào, chất này thế nào, có được không, mặc cả bao nhiêu thì vừa (vì rẻ quá mà hehe...)?”. Đi cùng nhau được một lúc, mọi người tản ra, mắt mãi theo sắc vải, tay mãi theo mềm mại mượt mà. Chị Giang không quên chọn vải cho người thân. Chị Hà coi, Hà mít và tôi cứ nhắc lên đặt xuống những mảnh vải kaki vì nhiều màu quá không biết lấy màu nào, chả lẽ lại mua hết cả chợ... Chị Lương cười rất tươi, khoe “chiến lợi phẩm” là một mảnh vải chỉ có giá 10.000đ. Rẻ quá!

Vì thời gian “vi vu” có hạn nên lúc 15h30 cô

Tâm bắt đầu tập trung tất cả mọi người để về. Mặc dù chưa đi hết chợ nhưng nhìn ai cũng có vẻ mệt và cảm thấy hoa mắt với số lượng vải quá lớn. Bù lại, mọi người đều rất vui, người nào cũng túi to túi nhỏ đủ các màu khác nhau. Ngày hôm sau, dư âm chưa hết, mọi người hỏi nhau mua được bao nhiêu mảnh vải, chị Ngọc Anh khoe mua được những 7 mảnh mà chị nhắm mãi cũng chỉ hết có gần 200.000đ. Ai cũng trầm trồ “rẻ quá, rẻ quá” và bắt đầu bàn sang các kiểu thiết kế may đo. Qua một ngày cùng mọi người đi chợ vải, tôi càng hiểu hơn rằng nhu cầu làm đẹp của phụ nữ là rất cần thiết và shopping là sở thích của hầu hết các chị em. Vì vậy, Ninh Hiệp là một nơi lý tưởng cho mình nhiều sự lựa chọn mua sắm và quan trọng là giá cả “very cheap”. Sau đó, “thành quả” là những bộ quần áo với nhiều kiểu cách khác nhau làm cho mỗi người cảm thấy vui vẻ, tự tin và bắt đầu một ngày làm việc hiệu quả. Tôi nghĩ rằng không có người phụ nữ nào lại không muốn làm đẹp cho mình. Vậy tại sao các chị em phụ nữ lại không thử một lần đến chợ Ninh Hiệp để cảm nhận được sự muôn màu muôn vẻ của các loại vải, tự thiết kế cho mình những trang phục? Tại sao các đảng may râu không tặng món quà “đặc biệt” này cho các chị em thay vì, giống như mọi năm vào ngày mùng 8/3 hay 20/10, lúc nào cũng cả phê lãng mạn, hoa hồng dài cả mét (thích nhưng mà hơn thế thì... hay hơn)?

Ngọc Anh - Bảo quản